

den daværende Finanzminister med et Forslag, der havde adopteret en Del af Frihandelsanknuelsen; men efter min Mening gik det for hurtig frem i den Retning. Jeg udtalte dette allerede ved 1ste Behandling ifjor, jeg ønskede dengang, at man vel skulde søge at reformere vor Toldlov, at man skulde søge at faae færre Positioner til Lettelse for Handel og Omsætning, men udtalte tillige som min Mening, at Forslaget gik for hurtig frem. Som Medlem af Udvalget sluttede jeg mig til det Mindretal, der udtalte sig i samme Retning. Det erede Medlem for Aarhus Amts 2den Valgkreds (Mørk) fremkom i Udvalget med et Forslag, som gik ud paa, at man navnlig for saadanne Industriergene, som man kunde frygte, at den nye Toldreform vilde faae en væsentlig Indflydelse paa, skulde fastsætte en Termin af f. Ex. 5 Aar, forinden en vis Toldletelse skulde indtræde, og da tillige fastsætte, at efter yderligere 5 Aars Forløb skulde en ny Toldnedsættelse indtræde. Jeg sluttede mig til dette Forslag, og der var tre andre erede Medlemmer af Udvalget, deriblandt Udvalgets Formand, der ligeledes sluttede sig hertil, og vi bleve saaledes et Mindretal af 5 Medlemmer, der fremsatte en Række af Forslag ifølge dette Princip. Jeg tror endnu, at denne Fremgangsmaade er den heldigste, man ved en Toldreform kan følge; jeg tror, at paa den Maade giver man de Industridrivende Tid til at indrette Alt saaledes, at der ikke ved en hovedfulds Forandring skal indtræde særlige følger. Den erede Minister har imidlertid fremlagt Lovforslaget i alt Væsentligt saaledes, som hans For ganger fremlagde det, og det kan finde sin Grund deri, at der slet ikke fandt nogen 2den Behandling Sted her, saa at man altsaa ikke vidste, hvorledes Folkethinget i det Hele vilde have stillet sig til Sagen, men jeg er endnu af den Mening, at man bør gaa frem paa den Maade, som Mindretallet foreslog, og da der ikke er taget Hensyn hertil i det foreliggende Lovforslag, vil jeg ikke kunne tiltræde det uden væsentlige Modifikationer. Blandt de Forslag, som Udvalget fremkom med, var ogsaa flere om Nedsættelsen af Afgifterne paa flere Livsformødenheder. Jeg er endnu af den Mening, at vi bør søge at nedsætte Tolden paa flere af disse Gjenstande, og at vi ganske burde ophæve Tolden f. Ex. paa Salt, Ris, Stenful, samt nedsætte Tolden paa Kaffe. Jeg kan, som jeg ofte har ytret, paa ingen Maade indrømme, at vort Skattesystem er saa ugunstigt for den Ubenimblede, som fra flere Sider bliver ytret; jeg maa vedvarende udtale, at mange af vore væsentlige Skatter falde ikke paa den Ubenimblede; vi have Skat paa Arv, vi have Hartkornsskat, Stempelafgift, Bygningsafgift og ingen af disse Afgifter falde, i nogen væsentlig Grad paa den Ubenimblede. (H. D. I. sen: Stempelafgiften, hvem betaler den?) Stempelafgiften hviler væsentlig paa Handel og Omsætning, det er ingen ønskelig Skat, det er en Skat, som er lagt paa

Virksomheden, men jeg kan ikke indrømme, at den fattige bidrager væsentlig til denne Skat, og hvad Bygningsafgiften angaar, har jeg været med til at stille et Forslag, som jeg haaber vil blive vedtaget, og naar dette sker, ville de Ubenimblede heller ikke kunne siges at bidrage til denne. Derimod kan det med Hensyn til Tolden naturligvis ikke negtes, at dens Byrder ere kastede ogsaa paa den Ubenimblede, men dog ikke i den Grad, som Mange maakte antage. Hvad f. Ex. Sukker angaar, som udgjør over $\frac{1}{4}$ Del af hele Toldindtagten, om trent et Par Millioner, eller omtrent 1,900,000 Rd., da tror jeg, at de Fleste maa indrømme, at det i en langt større Grad er den Bemidlede, som konsumerer denne Artikel. Derimod turde dette ikke være Tilfældet med Kaffe, og derfor kunde jeg ogsaa ønske at nedsætte Tolden derpaa. Hvis man nu vil gaa frem paa den Maade, at man nedsætter Tolden paa flere Livsformødenheder, hvad jeg ønsker — Noget, jeg ogsaa udtalte i Udvalget ifjor —, kan det kun ske ved at Finansierne faae Erstatning paa anden Maade for den mindre Indtægt. Og spørger man nu, paa hvilken Maade det skal ske, tror jeg, det vil være nødvendigt at indføre en permanent Indkomstskat. Jeg kan meget vel forstaa, at den høitærede Minister efter det Resultat, det beklagelige Resultat, som Folkethinget kom til ifjor med Hensyn til Indkomstskatten, nu kan have Betænkelse ved at fremsomme hos Forslag derom; denne Skat mødte jo Modstand hos et enkelt Parti i Landstinget, og det synes, at der heller ikke her efter det Resultat, man kom til ifjor, er stor Tilbøjelighed til at gaa ind derpaa. Jeg tror, at der ifjor var nogen Forbindelse imellem Oppositionen i Landstinget og Oppositionen i Folkethinget (H. Nielsen: Det er en Feiltagelse!) Jeg tror dog, at det var Tilfældet; men jeg antager dog i alt Fald, at det Udfald, Sagen fik ifjor, er det, som i en væsentlig Grad har bestemt den høitærede Minister til ikke at fremsomme med et saadant Forslag; men jeg kan ikke indrømme, at han har Ret deri. Jeg tror, at han burde være fremkommen med et Forslag til en Indkomstskat. Vi vilde ganske vist have været nærmere ved den, hvis Forslaget ifjor var blevet vedtaget; men jeg tror, at den erede Minister burde alligevel være fremkommen med et Forslag om en Indkomstskat, og da have optaget flere af de Forslag om Nedsættelse af Tolden paa Livsformødenheder, som Udvalget ifjor fremkom med. Jeg kan altsaa for saa vidt ikke være enig med den erede Minister. Naar jeg med Hensyn til Tolden, som jeg tidligere har sagt, mener, at han er gaaet meget for hurtig frem, at han altfor hurtig vil reformere i Retning af Frihandelsystemet, og at dette let vil have særlige følger her, og det saa meget mere, som der jo ikke findes nogen Reciprocitet Sted, idet vore Naboer baade mod Syd og Nord bestemt fastholde Beskyttelsesystemet,